

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobce: RNDr. Z. V.

zastoupeného advokátem Mgr. Martinem Lorencem
sídlem Komenského nám. 1342/7, Třebíč

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

za účasti: Okresní správa sociálního zabezpečení Třebíč
sídlem Karlovo náměstí 106/57, Třebíč

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2023, čj. 218/23/5100-41453-711866

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Účastníci řízení ani osoba zúčastněná na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci Mgr. Martinu Lorencovi, advokátovi, sídlem Komenského nám. 1342/7, Třebíč, se přiznává odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů

ve výši 6 800 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Finanční úřad pro Kraj Vysočina vedl se žalobcem daňovou exekuci na zaplacení dlužné daně. Rozhodnutím ze dne 25. 8. 2021 finanční úřad udělil příklep k dražbě žalobcova pozemku parc. č. X, o výměře 10.625 m² v obci H., za nejvyšší nabídku ve výši 390 000 Kč. Následně finanční úřad vydal rozhodnutí ze dne 15. 7. 2022, čj. 1315686/22/2912-00540-704322 o rozvrhu, kterým výtěžek dražby rozdělil (dále jen „rozhodnutí o rozvrhu“).
2. Odvolání žalobce proti citovanému rozhodnutí o rozvrhu zamítl žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví (dále též „odvolací rozhodnutí“ nebo „napadené rozhodnutí“). Proti němu brojí žalobce u Krajského soudu v Brně žalobou podanou dne 27. 3. 2023.

II. Argumentace žalobce

3. Žalobce navrhuje napadené rozhodnutí zrušit, neboť mu nikdy nebyla řádně doručena dražební vyhláška. Doručující orgán nezanechal žalobci ani oznámení o uložení zásilky na pobočce České pošty. Písemnost pak nebyla ani vhozena do schránky. Doručenka není dostatečným důkazem o doručení. Je prakticky nemožné zpochybnit její správnost, neboť z pohledu správce daně je pravdivá už jen proto, že byla vystavena. Žalobce tvrdí, že se proti dražební vyhlášce bránil u Krajského soudu v Brně a řízení stále probíhá. Proto žalovaný legálně nedisponuje žádným výtěžkem dražby, který by mohl rozdělovat.
4. Dále žalobce namítá, že finanční úřad nereklamoval doručení dražební vyhlášky. Právo reklamovat doručení má pouze odesílatel, neboť má podací lístek. A žalobce rovněž zpochybňuje, že by byla dražební vyhláška vyvěšena na úřední desce Obecního úřadu Hvězdoňovice.
5. Jelikož byl žalobce s obsahem dražební vyhlášky seznámen až *ex post*, a nemohl brojit například proti stanovené ceně pozemku, měl žalovaný posuzovat žalobcovo odvolání jako námitky dle § 159 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád. Zároveň dražební vyhláška neobsahovala veškeré podstatné náležitosti, konkrétně žalobcovo jméno a poučení, že má možnost zabránit konání dražby tím, že vymáhaný dluh zaplatí.

III. Argumentace žalovaného

6. Žalovaný navrhuje podanou žalobu zamítnout, neboť žalobce vůbec neargumentuje k předmětu sporu. Uplatňuje tu shodné námitky jako v řízení vedeném zdejším soudem pod sp. zn. 30 Af 38/2022. Nedoručení dražební vyhlášky je v tomto řízení lichá námitka.

IV. Řízení před krajským soudem

7. Ve věci proběhlo dne 30. 11. 2023 na žádost žalobce ústní jednání podle § 49 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).
8. Nad rámec soudního spisu navrhoval žalobce jako důkaz další listiny, konkrétně grafické přílohy, na kterých je vyobrazen žalobcův vydražený pozemek – mapa, letecký snímek, snímek z veřejného registru půdy, snímky z katastru nemovitostí. Navržené důkazy však

krajský soud využil již při rozhodování o žalobcově návrhu, aby žalobě přiznal odkladný účinek a za tímto účelem je také žalobce předkládal. Vlastnosti vydraženého pozemku nejsou pro rozhodnutí soudu podstatné, neboť v nynější věci jde jen o to, zda žalovaný správně rozdělil výtěžek z jeho dražby. Z tohoto pohledu jsou uvedené důkazy nadbytečné, proto jimi krajský soud dokazování neprováděl.

9. Žalobce dále na jednání předložil soudu výkaz svých nedoplatků vůči Okresní správě sociálního zabezpečení Třebíč a svůj vlastní dokument, kde si eviduje své platby vůči ní. Navrhl k tomu provést důkaz potvrzeními o těchto platbách, která by soudu dodal. Soud návrh zamítl, neboť předložené i navržené důkazy shledal nadbytečnými. Ze žalobcových tvrzení vyplývá, že celkem uhradil OSSZ Třebíč zhruba 52 000 Kč. I kdyby to prokázal, tak přihlášená pohledávka tohoto státního orgánu byla mnohem vyšší (k tomu viz níže).

V. Posouzení věci krajským soudem

10. Žaloba **není důvodná.**

Skutková zjištění

11. Pro stručnost odkazuje krajský soud na svůj předchozí rozsudek se dne 30. 11. 2023, ve věci sp. zn. 30 Af 38/2022, v žalobcově související věci, který přijal na jednání těsně předcházejícím jednání v nynější věci a kde podrobně popsal celý průběh žalobcovy exekuce. Pro potřeby nynější věci postačí uvést, že průběh dražby zachycuje protokol ze dne 25. 8. 2021, čj. 1444833/21/2912-00540-704322, z něž vyplývá, že se žalobcův pozemek vydražil za 390 000 Kč. Rozhodnutím ze dne 25. 8. 2021, čj. 1444921/21/2912-00540-704322 pak finanční úřad udělil vydražiteli žalobcova pozemku příklep.
12. Po dražbě vydal finanční úřad rozhodnutí ze dne 15. 7. 2022, čj. 1315686/22/2912-00540-704322, ve kterém rozdělil výtěžek ve výši 390 000 Kč takto: (i) 3 518 Kč na exekuční náklady, (ii) 64 778 na pohledávku finanční správy, a (iii) 73 973 Kč na pohledávku České správy sociálního zabezpečení. Zůstatek z vydražené částky ve výši 247 731 Kč se vrátil žalobci.
13. Žalobce podal ke zdejšímu soudu celkem tři žaloby, které se vztahují k dražbě jeho pozemku. Ve všech třech argumentuje stejně, tedy tím, že mu nebyla doručena dražební vyhláška. Žádná z nich však nesměruje ani vůči dražební vyhlášce, ani vůči rozhodnutí o námitkách proti ní.
14. Svou první žalobou žalobce brojil proti tomu, že mu finanční úřad neprodloužil lhůtu k podání odvolání proti dražební vyhlášce a řízení o jeho žádosti místo toho zastavil (sp. zn. 30 Af 37/2022). Druhá žaloba směřovala proti rozhodnutí o příklepu (sp. zn. 30 Af 38/2022). Třetí, nynější žaloba, se týká rozhodnutí o rozdělení výtěžku z dražby. Ve všech třech žalobách uplatnil žalobce takřka totožné argumenty, tedy že mu nebyla doručena dražební vyhláška a o konání dražby tak nevěděl. Právě proto mu měl finanční úřad vyhovět a prodloužit lhůtu pro podání odvolání (věc sp. zn. 30 Af 37/2022), proto dražba nemohla vůbec proběhnout a skončit příklepem (věc sp. zn. 30 Af 38/2022) a nemohl být ani rozdělen dražební výtěžek (věc sp. zn. 30 Af 15/2023). Krajský soud první žalobu zamítl rozsudkem ze dne 30. 11. 2023 ve věci sp. zn. 30 Af 37/2022. Shledal, že žalobcova žádost o prodloužení odvolací lhůty byla zjevně právně nepřipustná a zastavení řízení tak bylo zcela namístě. Druhou žalobu krajský soud zamítl rozsudkem z téhož dne ve

věci sp. zn. 30 Af 38/2022. V něm vypořádal i žalobcovu argumentaci, že mu dražební vyhláška nebyla doručena. Soud dospěl k závěru, že žalobci se nepodařilo zpochybnit doručení, které je ve spise řádně vykázáno.

Právní úprava

15. Podle § 228 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, po právní moci rozhodnutí o udělení příklepu a úhradě nejvyššího dražebního podání správce daně bezodkladně vyzve věřitele, kteří podali přihlášku a jejichž přihláška nebyla odmítnuta, aby mu do 15 dnů ode dne doručení této výzvy sdělili výši své pohledávky a jejího příslušenství vyčíslenou ke dni právní moci rozhodnutí o udělení příklepu a skutečnosti významné pro její pořadí.
16. Podle § 229 odst. 1 daňového řádu se z výtěžku dražby uspokojí nejprve exekuční náklady a dále se uspokojí věřitelé, jejichž pohledávka byla zajištěna zadržovacím právem.

Právní posouzení

17. Krajský soud musí úvodem konstatovat, že se žalobcovu argumentace poněkud míjí s předmětem řízení v řešené věci. Napadené rozhodnutí je závěrem exekučního řízení a finanční úřad jím rozdělil výtěžek z dražby žalobcovu pozemku. To je podstatou napadeného rozhodnutí. Žalobce však namítá, že dluh vůbec nevznikl, ke dražbě nemělo dojít a o konání dražby jej finanční úřad nikdy nezpravil. Žalobcovu argumentaci se tak prakticky překrývá s tím, co uplatnil už v předchozí žalobě, kterou krajský soud zamítl rozsudkem ze dne 30. 11. 2023 ve věci sp. zn. 30 Af 38/2022. Krajský soud tam žalobci odpověděl, že doručení dražební vyhlášky finanční úřad řádně prokázal a žalobci se je nepodařilo zpochybnit. Proto soud vychází z toho, že byl o konání dražby řádně vyrozuměn. Tento závěr se nutně přenáší i do nynějšího řízení. Krajský soud považuje za nadbytečné znovu opakovat argumentaci, kterou uplatnil ve svém výše citovaném rozsudku, proto na ni jen odkazuje. Krajský soud tam vypořádal i námitku, že dražební vyhláška neobsahovala veškeré údaje, že její (ne)doručení měl reklamovat finanční úřad a že podané odvolání proti ní měl finanční úřad vyhodnotit jako námitky podle § 159 odst. 1 daňového řádu.
18. Žalobce v nynějším řízení nově uplatnil námitku, že dražební vyhláška nevisela na úřední desce v Hvězdoňovicích. Nijak ji však neodůvodnil a neuvedl, proč s tím nepřišel už dříve ve výše uvedeném soudním řízení, kde si na doručení dražební vyhlášky stěžoval komplexně. Každopádně, tato námitka je v nynějším řízení opožděná. Soud proto jen ve stručnosti uvádí, že ve správním spise skutečně není založen důkaz o tom, že dražební vyhláška na úřední desce v Hvězdoňovicích visela. Spis obsahuje pouze žádost finančního úřadu, který o to zmíněnou obec žádá. Podle krajského soudu to však představuje dostatečný podklad pro závěr, že tam vyhláška visela, zejména nenabízí-li žalobce na podporu svých pochybností žádná konkrétní tvrzení, natož důkazy.
19. Nepřípadné je v této fázi exekučního řízení i zpochybňování vzniku dluhu a uložení pokuty za kontrolní hlášení. Tato námitka se týká vzniku exekučního titulu a žalobce ji měl uplatňovat před zahájením exekučního řízení – tedy proti rozhodnutí, kterým mu finanční úřad exekučně uložil pokutu. Na zpochybňování vzniku dluhu je nyní již pozdě.
20. Také další námitka, že cena pozemku byla špatně určena a měla být daleko vyšší, přichází pozdě. Finanční úřad stanovil výslednou cenu nemovitých věcí rozhodnutím ze dne 7. 10. 2020, čj. 1639772/20/2912-00540-704322, přičemž při stanovení ceny vycházel

ze znaleckého posudku znalce Ing. V. K. ze dne 13. 1. 2020, č. 6247-4/2020. Proti tomuto rozhodnutí se mohl žalobce bránit odvoláním a finanční úřad jej o tom poučil. I tato písemnost žalobci byla, dle doručenky, řádně doručena. Žalobce žádal o prodloužení lhůty k podání odvolání (čemuž finanční úřad nevyhověl), ale odvolání jako takové nepodal. Každopádně právě v tomto řízení byla výsledná cena draženého pozemku určena a v něm se proti ní měl žalobce bránit.

21. Proti napadenému rozhodnutí, které rozděluje výtěžek z dražby, žalobce prakticky vůbec neargumentuje. Za zárodek takové argumentace by se dala považovat jen výtku, že žalovaný část výtěžku poukázal osobě zúčastněné na řízení, ačkoliv pohledávku vůči tomuto věřiteli žalobce zčásti uhradil. Jak ale vyplývá ze správního spisu, osoba zúčastněná na řízení se přihlásila do řízení s pohledávkou o celkové výši 130 630 Kč. Uspokojena byla jen zčásti – pohledávka ve výši 73 973 Kč byla zajištěna zástavním právem, zatímco druhá část celkové pohledávky ve výši 56 657 Kč nikoliv. A finanční úřad osobě zúčastněné na řízení přiznal pouze částku 73 973 Kč. Je proto představitelné, že žalobce sice uhradil část svého dluhu osobě zúčastněné na řízení, ale ta mohla jít na „snížení“ neuspokojené části pohledávky. I tu žaloba trpí tím, že žalobce něco tvrdí, aniž by své tvrzení vysvětlil a podložil důkazy. Jediná tvrzení a důkazy, které žalobce soudu nabídl, se týkala úhrady částky v celkové výši cca 52 000 Kč. To ale přihlášenou pohledávku nepokrývá, přičemž její výši žalobce nijak relevantně nezpochybnil.
22. Soud na závěr shrnuje, že žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve věci šlo o to, jak se dražební výtěžek rozdělí mezi přihlášené věřitele a kolik se vrátí žalobci. Proti tomu dělení uplatnil žalobce prakticky jen jedinou špatně odůvodněnou námitku, která však nebyla důvodná. Většina žalobcových námitek se s předmětem řízení míjela.

VI. Náklady řízení

23. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu těch nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který úspěch ve věci neměl. Žalobce před soudem neuspěl (soud žalobu zamítl jako nedůvodnou), proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu by jinak – jakožto úspěšnému účastníkovi řízení – právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, s ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu mu je však nelze přiznat, neboť nepřesahují rámec jeho běžné úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 31. 3. 2015, čj. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS).
24. O nákladech osob zúčastněných na řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V tomto řízení zúčastněné osobě žádná povinnost uložena nebyla.
25. Krajský soud usnesením ze dne 14. 2. 2023, čj. 30 Af 38/2022-66 ustanovil žalobci zástupce z řad advokátů. Podle § 140 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, takovému zástupci platí jeho hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Zástupce si nárokoval celkem 2 úkony právní služby ve smyslu vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Šlo o převzetí a přípravu zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu] a účast na soudním jednání dne 30. 11. 2023 nepřekračující 2 hodiny [§ 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu].

Za jeden úkon náleží podle § 7 bodu 5 aplikovaného na základě § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu odměna ve výši 3 100 Kč. Zástupci dále náleží náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 300 Kč za každý úkon. Zástupce není plátcem DPH. Proto mu za jeden úkon náleží 3 400 Kč, celkem tedy za všechny úkony 6 800 Kč (2 x 3 400 Kč).

26. Uvedenou částku soud na žádost advokáta vyplatí na jeho bankovní účet č. 7767767786/5500.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. 11. 2023

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu